

Asia C-222/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

7.4.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Sofiyski rayonen sad (Sofian piirituomioistuin, Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

7.4.2023

Hakija maksamismääräysmenettelyssä:

”Toplofikatsia Sofia” EAD

Pääasian kohde

Ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle esitetty hakemus, joka koskee maksamismääräyksen antamista rahasaatavan vuoksi

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 267 artiklaan perustuva ennakkoratkaisupyynnö, joka koskee SEUT 18 artiklan ensimmäisen kohdan sekä asetuksen (EU) N:o 1215/2012 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan 1 kohdan tulkintaa

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen (EU) N:o 1215/2012 62 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 18 artiklan ensimmäisen kohdan ja SEUT 21 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että luonnollisen henkilön kotipaikan käsite johdetaan kansallisen oikeuden säännöksistä, joiden mukaan sen valtion kansalaisten, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee, vakituinen osoite on aina tässä valtiossa eikä sitä voida siirtää muuhun paikkaan unionin alueella?

2. Onko asetuksen (EU) N:o 1215/2012 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 18 artiklan ensimmäisen kohdan ja SEUT 21 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä sallitaan kansallisen oikeuden säännökset ja kansallinen oikeuskäytäntö, joiden mukaan kansallinen tuomioistuin ei voi kieltäytyä antamasta maksamismääräystä sellaista velallista vastaan, joka on tuomioistuINVALTION kansalainen ja jonka osalta voidaan perustellusti olettaa, että kyseisellä tuomioistuimella ei ole kansainvälistä toimivaltaa, koska velallisen kotipaikka on todennäköisesti toisessa unionin jäsenvaltiossa, mikä ilmenee velallisen toimivaltaiselle viranomaiselle tekemästä ilmoituksesta, jonka mukaan hänellä on rekisteröity osoite tässä toisessa valtiossa? Onko tällaisessa tapauksessa merkitystä sillä, koska tämä ilmoitus tehtiin?

3. Jos asiaa käsittelevän tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta perustuu muuhun kuin asetuksen (EU) N:o 1215/2012 5 artiklan 1 kohtaan, onko SEUT 18 artiklan ensimmäistä kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kansallisen oikeuden säännöksille ja kansalliselle oikeuskäytännölle, joiden mukaan on niin, että vaikka maksamismääräyksen antaminen on sallittua vain sellaista luonnollista henkilöä vastaan, jonka asuinpaikka on tuomioistuINVALTIOSsa, sitä, että velallinen, joka on tämän valtion kansalainen, on asettunut asumaan toiseen valtioon, ei voida todeta pelkästään sillä perusteella, että hän on ilmoittanut ensin mainitulle valtiolle rekisteröidyn osoitteensa ("ajantasaisen" osoitteensa), joka on toisessa unionin valtiossa, kun velallinen ei voi osoittaa, että hän on muuttanut kokonaan viimeksi mainittuun valtioon eikä hänellä ole mitään osoitetta tuomioistuINVALTION alueella? Onko tässä tapauksessa merkitystä sillä, koska ajantasainen osoite ilmoitettiin?

4. Jos kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen ensimmäiseen alakysymykseen vastataan siten, että maksamismääräyksen antaminen on sallittua, onko silloin asetuksen (EU) N:o 1215/2012 4 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä oikeudenkäynti- ja muiden kuin oikeudenkäyntiin liittyvien asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 25.11.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/1784 22 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa C-325/11, Alder, ja luettuna yhdessä unionin oikeuden tehokasta soveltamista kansallista menettelyllistä itsemääräämisoikeutta käytettäessä koskevan periaatteen kanssa, mukaan sallittua, että silloin, kun sellaisen valtion kansallinen tuomioistuin, jonka kansalaiset eivät voi luopua tämän valtion alueella rekisteröidystä osoitteestaan ja siirtää sitä toiseen valtioon, käsittelee maksamismääräyksen antamista koskevaa hakemusta menettelyssä, johon velallinen ei osallistu, se pyytää asetuksen (EU) 2020/1784 7 artiklan nojalla sen valtion viranomaisilta, jossa velallisella on rekisteröity osoite, tietoja tämän siellä olevasta osoitteesta ja sen rekisteröintipäivästä, jotta velallisen tosiasiallinen asuinpaikka voidaan selvittää ennen lopullisen ratkaisun antamista asiassa?

Unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö

Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus (jäljempänä SEUT), 18 artiklan ensimmäinen kohta ja 21 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja), 47 artiklan toinen kohta

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (jäljempänä asetus 1215/2012), 4 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 1 kohta ja 62 artiklan 1 kohta

Oikeudenkäynti- ja muiden kuin oikeudenkäyntiin liittyvien asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) 25.11.2020 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1784, 7 ja 22 artikla

Unionin tuomioistuimen 19.12.2012 antama tuomio Alder, C-325/11, EU:C:2012:824

Unionin tuomioistuimen 9.9.2021 antama tuomio Toplofikatsia Sofia ym., C-208/20 ja C-256/20, EU:C:2021:719; käsiteltävän asian ennakkoratkaisukysymykset ovat jossain määrin samankaltaisia kuin yhdistetyissä asioissa C-208/20 ja C-256/20 esitetyt kysymykset siltä osin kuin ennakkoratkaisupyynnö koski tuomioistuimen mahdollisuutta tutkia toimivaltansa sen jälkeen, kun se oli jo antanut maksamismääräyksen. Olennainen ero käsiteltävässä asiassa on, että tuomioistuin haluaa perustaa toimivaltansa tietoihin, jotka se on saanut *ennen* maksamismääräyksen antamista.

Kansallisen oikeuden säännökset ja oikeuskäytäntö

Sopimusvelvoitteista ja sopimuksista annettu laki (Zakon za zadalzhniata i dogovorite), 68 §:n a momentti

Siviiliprosessikoodeksi (Grazhdanski protsesualen kodeks, jäljempänä GPK), 38, 40–48, 53, 246, 282, 410, 411, 413–46, 419 ja 423 §

Kansainvälistä yksityisoikeutta koskeva koodeksi (Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo), 4 ja 48 §

Väestörekisteristä annettu laki (Zakon za grazhdanskata registratsia, jäljempänä ZGR), 3, 90, 93, 94 ja 96 §

Varhoven kasatsionen sadin (ylin tuomioistuin, Bulgaria) Obshto sabranie na grazhdanskata i targovskata kolegiin (siviili- ja kauppaoikeudellisten jaostojen yleiskokous, jäljempänä yleiskokous) 18.6.2014 antama tulkintatuomio nro 4/2013

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Hakijana maksamismääräysmenettelyssä on ”Toplofikatsia Sofia” EAD, joka on Bulgarian oikeuden mukaan rekisteröity yhtiö.
- 2 Velallisesta ei ole vielä tullut maksamismääräysmenettelyn osapuolta, sillä se tapahtuu vasta sen jälkeen, kun tuomioistuin, sikäli kuin se on toimivaltainen, on antanut maksamismääräyksen. Menettelyn vastapuolena on kuitenkin tarkoitus olla Bulgarian kansalainen V.Z.A.
- 3 Hakija jätti 6.3.2023 ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen hakemuksen, joka koskee kyseistä velallista vastaan annettavaa maksamismääräystä rahasaatavasta, joka perustuu siihen, että hän on kaukolämpöverkkoon liitetyn kiinteistön (yhteisomistuksessa olevassa rakennuksessa sijaitsevan asunnon) omistaja eikä ole suorittanut maksuja toimitetusta energiasta. Hakija vaatii 700,61 Bulgarian levan (BGN) suuruista saatavaa korkoineen 15.9.2020–22.2.2023 toimitetusta energiasta.
- 4 Tuomioistuin on viran puolesta hankkinut tietoja väestörekisteristä vuoden 2023 maaliskuulta. Näiden tietojen mukaan velallisella V.Z.A. on ollut vuonna 2000 rekisteröity vakituinen osoite Sofiassa (Bulgaria) ja 6.3.2010 lähtien Bulgarian viranomaisille rekisteröity ajantasainen osoite toisessa unionin jäsenvaltiossa. Bulgarian oikeudessa ei säädetä mahdollisuudesta ilmoittaa tiettyä ajantasaista osoitetta ulkomailla, vaan sen osalta mainitaan ainoastaan, missä toisessa valtiossa tämä osoite sijaitsee.

Pääasian asianosaisten tärkeimmät lausumat

- 5 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei ilmoita, onko pääasian hakija ottanut kantaa ennakkoratkaisupyyntöön.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyyntöön perusteluista

Ensimmäinen ja toinen ennakkoratkaisukysymys

- 6 Ennakkoratkaisupyyntöllä pyritään selvittämään, mitä vaatimuksia unionin oikeudessa (erityisesti asetuksen 1215/2012 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa, joiden mukaan kanne sellaista henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on jäsenvaltion alueella, voidaan nostaa vain hänen kotipaikassaan) asetetaan kansallisille tuomioistuimille, kun vastapuoli ei voi yksipuolisessa menettelyssä kiistää tai nimenomaisesti tunnustaa asiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaa ennen lopullisen ratkaisun antamista. Käsiteltävässä asiassa on kyseessä maksamismääräysmenettely, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin tutkii hakijan (velkoja) väitteet ennen kaikkea muodolliselta kannalta ja kehottaa vastapuolta (velallinen) ilmoittamaan, kiistääkö hän vaaditun saatavan vai ei. Jos velallinen ei kiistä saatavaa, hänet määrätään maksuvelvolliseksi.

- 7 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuin on 9.9.2021 antamassaan tuomiossa Toplofikatsia Sofia ym. (C-208/20 ja C-256/20, EU:C:2021:719) jo todennut, että maksamismääräyksen antanut tuomioistuin ei voi kumota tätä määräystä todettuaan, että velallisella ei ollut osoitetta tuomioistuinvaltiossa. Tällaisessa tapauksessa täytäntöönpano olisi aloitettava ja velallinen voisi, jos hän saisi tiedon annetusta määräyksestä täytäntöönpanomenettelyn aikana, turvautua kansallisessa oikeudessa säädettyyn oikeussuojakeinoon, johon viitataan Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen antamassa tulkintatuomiossa nro 4/2013.
- 8 Edellä mainitun Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen tulkintatuomion nro 4/2013 mukaan GPK:n 411 §:n 2 momentin 4 kohdassa (vakituinen osoite Bulgariassa) ja 5 kohdassa (asuinpaikka Bulgariassa) tarkoitetut olosuhteet ovat tosin edellytyksiä maksamismääräyksen antamiselle, mutta niitä ei niiden luonteen vuoksi pidä tutkia ennen jo annetun maksamismääräyksen tiedoksi antamista. Jos käy ilmi, että maksamismääräys on annettu sellaista velallista vastaan, jolla ei ole lainkaan vakituista osoitetta Bulgariassa, maksamismääräyksen antaneen tuomioistuimen on kumottava kyseinen määräys viran puolesta. Jos velallisella kuitenkin on vakituinen osoite mutta ei asuinpaikkaa Bulgariassa, maksamismääräyksen antanut tuomioistuin ei voi kumota annettua määräystä. Maksamismääräyksen antanut tuomioistuin tutkii nimittäin vain, onko velallisella vakituinen osoite Bulgariassa, ja jos näin on, asianmukainen tiedoksianto voidaan suorittaa joko toisen henkilön välityksellä tai kiinnittämällä ilmoitus, joten sitä, asuuko kyseinen henkilö kotimaassa, ei tarvitse tarkistaa.
- 9 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan Varhoven kasatsionen sadin valitsema ratkaisu, joka koskee velallisen asuinpaikan määrittämistä kansallisen oikeuden erityisenä edellytyksenä maksamismääräyksen antamiselle, on ongelmallinen siksi, että se on äärimmäisen rajoittava eikä siinä oteta huomioon asetuksen 1215/2012 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn ehdottoman edellytyksen, jonka mukaan velallista, jonka kotipaikka on unionin alueella, vastaan voidaan – erityistapauksia lukuun ottamatta – nostaa kanne vain hänen asuinvaltiossaan, tehokasta soveltamista.
- 10 Ongelma piilee siinä, että maksamismääräys annetaan käytännössä aina sellaista velallista vastaan, jolla on rekisteröity osoite Bulgariassa, riippumatta siitä, onko hän ilmoittanut myös ulkomailla olevan osoitteen. Kansallisen oikeuden (GPK:n 411 §:n 1 momentti, luettuna yhdessä ZGR:n 93 §:n 1 ja 2 momentin kanssa) mukaan sellaisen velallisen kotipaikka, jota vastaan bulgarialainen tuomioistuin voi antaa maksamismääräyksen, nimittäin määräytyy sen mukaan, voidaanko velallisen vakituinen osoite vahvistaa, ja ZGR:n 93 §:n 2 ja 4 momentin mukaan Bulgarian kansalaisen vakituinen osoite on aina Bulgarian alueella, eikä hän voi muuttaa sitä silloinkaan, kun hän muuttaa toiseen jäsenvaltioon. Tämä vaikeuttaa merkittävästi SEUT 21 artiklassa vahvistetun liikkumisvapautta ja asuinpaikan vapaata valintaa koskevan oikeuden käyttämistä Bulgarian kansalaisten osalta, koska käyttäessään sijoittautumisvapauttaan toisessa valtiossa Bulgarian kansalaiset ovat nimittäin edelleen sidoksissa Bulgarian alueeseen ja heillä on

edelleen oltava Bulgarian alueella henkilö, joka vastaanottaa siellä heidän kirjeenvaihtonsa. Muussa tapauksessa he voisivat joutua heitä vastaan annetun maksamismääräyksen, jota vastaan heidän on vaikea puolustautua, ”uhreiksi”.

- 11 Tämä asettaa Bulgarian kansalaiset, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja sijoittautumisvapauttaan toisessa unionin jäsenvaltiossa, tilanteeseen, jossa heitä mahdollisesti syrjitään ”käänteisesti” kansalaisuuden perusteella, mikä on vastoin SEUT 18 artiklaa. Vakinaisesti Bulgariassa asuville muiden unionin jäsenvaltioiden kansalaisille haaste nimittäin annetaan GPK:n 53 §:n mukaan tiedoksi osoitteeseen, jonka he ovat ilmoittaneet maahanmuuttoviranomaisille ja joka on vakituinen ja ajantasainen osoite (ZGR:n 3 §:n 2 momentin 2 kohdan, luettuna yhdessä 93 ja 94 §:n kanssa, mukaan). Kun nämä muiden jäsenvaltioiden kansalaiset päättävät oleskelunsa Bulgariassa, heidät poistetaan rekisteristä, jolloin lakkaa myös bulgarialaisten tuomioistuinten toimivalta antaa maksamismääräyksiä heitä vastaan. Bulgarian kansalaiset eivät sitä vastoin voi luopua vakituisesta osoitteestaan, ja heillä on edelleen oltava Bulgariassa henkilö, joka on valmis vastaanottamaan ilmoituksia. Näin ollen heitä kohdellaan eri tavalla kuin ulkomaalaisia, ja laissa mainitaan tämän kohtelun syyksi ainoastaan hallintoviranomaisten toiminnan yksinkertaistaminen.
- 12 Kun lisäksi otetaan huomioon ZGR:n 94 §:n 3 momentti (”Ulkomailla asuvien Bulgarian kansalaisten ajantasainen osoite merkitään väestörekisteriin ainoastaan toteamalla maa, jossa he asuvat.”), Bulgarian kansalaisella ei ole mitään mahdollisuutta ilmoittaa Bulgarian valtiolle Bulgarian ulkopuolella olevaa tarkkaa osoitettaan, jossa hän asuu ja johon hän voi vastaanottaa kirjeenvaihdon. Ei ole myöskään mahdollista ilmoittaa virallisesti yhteyspuhelinnumeroa tai sähköistä viestintäkanavaa. Käytännössä Bulgarian valtio kieltää kansalaisiaan ilmoittamasta yhteydenottokeinoa, jonka avulla heidät voidaan tavoittaa Bulgarian alueen ulkopuolella.
- 13 Maksamismääräysmenettelyn, jonka alkamista velallinen ei voi ennakoida, lopputuloksen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että kyseinen määräys annetaan velalliselle tosiasiallisesti tiedoksi siten, että hänellä on mahdollisuus puolustautua määräystä vastaan. Hän voisi siten vedota oikeuksiinsa tuomioistuinmenettelyssä, mutta näitä oikeuksia rajoittavat huomattavasti ulkomailla olevan osoitteen rekisteröintiä koskevien säännösten suppea tulkinta sekä Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen antama tulkintatuomio nro 4/2013, koska tulkintatuomion mukaan asiaa käsittelevä kansallinen tuomioistuin ei saa kieltäytyä maksamismääräyksen antamisesta, jos velallinen on Bulgarian kansalainen, jonka ilmoittama ajantasainen osoite on ulkomailla.
- 14 Ensin on siis vastattava kysymykseen siitä, onko asetuksen 1215/2012 5 artiklan 1 kohta esteenä sille, että kansallisten tuomioistuinten kansainvälinen toimivalta antaa maksamismääräyksiä perustuu kansalliseen kotipaikan käsitteeseen, joka on yhteydessä vakituisen osoitteeseen, joka ei voi olla ulkomailla. Toiseksi on tutkittava, onko tämän säännöksen mukaista se, että asiaa käsittelevä tuomioistuin ei voi kotipaikan määrittämiseksi tukeutua velallisen ajantasaista osoitetta

koskeviin tietoihin, kuten Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen antamassa tulkintatuomiossa nro 4/2013 todetaan.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

- 15 On huomattava, että vaikka asetuksen 1215/2012 5 artiklan 1 kohdassa säädetty järjestelmä (kanne unionissa asuvia henkilöitä vastaan nostetaan heidän kotipaikassaan) sitoo jäsenvaltioita, sitä ei kuitenkaan sovelleta poikkeuksetta, koska asetuksessa säädetään useista erityistoimivalloista tietyn tyyppisistä oikeussuhteista johtuvia riita-asioita varten. Käsiteltävässä asiassa on kyse sopimuksesta, joka koskee lämpöenergian toimittamista Sofian kaupungissa sijaitsevaan kiinteistöön, joten asetuksen 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan (tai vaihtoehtoisesti a alakohdan) mukaan bulgarialaisten tuomioistuinten toimivalta perustuu sopimuksen täyttämisaikanaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että kysymys siitä, onko kotipaikka Bulgariassa, olisi edellä mainitun seikan valossa merkityksetön ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaisun kannalta.
- 16 Tämä johtuu siitä, että kansallisen oikeuden mukaan maksamismääräyksen antaminen ei ole yleinen menettely siviilioikeudellisten asioiden ratkaisemiseksi vaan eräänlainen tiettyjä velkojia koskeva yksinkertaistettu menettely, johon voidaan vedota vain erityisten edellytysten täytyessä. Yksi näistä edellytyksistä on Bulgarian oikeuden mukaan se, että velallisen asuinpaikan on oltava Bulgariassa. Tämä edellytys ei perustu unionin oikeuteen vaan kansalliseen oikeuteen; koska valtio on kuitenkin ottanut sen käyttöön, siihen sovelletaan SEUT 18 artiklassa säädettyä syrjintäkieltoa.
- 17 Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava vain siltä osin, onko Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen antamassa tulkintatuomiossa kansallisille tuomioistuimille asetettu kielto pitää ajantasaista osoitetta osoituksena siitä, ettei velallisella ole asuinpaikkaa Bulgariassa, sallittu, kun otetaan huomioon, että se johtaa ”käänteiseen” syrjintään (SEUT 18 artikla). Käsiteltävässä asiassa Bulgariasta lähtevät Bulgarian kansalaiset ovat epäedullisessa asemassa, koska kansallisen oikeuskäytännön mukaan heillä on oltava kotimaassa kirjeenvaihdosta vastaava henkilö, jotta he voivat puolustautua heitä vastaan annettavaa maksamismääräystä vastaan, koska tuomioistuimella ei ole mahdollisuutta ottaa viran puolesta huomioon heidän ilmoitustaan siitä, että he ovat siirtäneet kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon. Tällaista velvollisuutta ei sitä vastoin ole ulkomaalaisilla, joiden asuinpaikka on Bulgariassa ja jotka poistuvat tästä maasta, ja heidän lähdettyään maasta bulgarialaiset tuomioistuimet menettävät myös kokonaan toimivaltansa antaa maksamismääräyksiä.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

- 18 Jos noudatetaan Varhoven kasatsionen sadin yleiskokouksen antamassa tulkintatuomiossa nro 4/2013 olevia toteamuksia (joiden mukaan tieto toisessa

jäsenvaltiossa olevasta ajantasaisesta rekisteröidystä osoitteesta ei silloin, kun velallinen on Bulgarian kansalainen, ole riittävä osoitus siitä, että hänen asuinpaikkansa on maksamismääräyksen antamista koskevien menettelyllisten edellytysten mukaisesti toisessa valtiossa), ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii, voiko se Varhoven kasatsionen sadin kiellosta huolimatta omien unionin oikeuteen perustuvien velvoitteidensa nojalla tutkia viran puolesta tämän menettelyllisen edellytyksen.

- 19 Unionin tuomioistuin on erityisesti 19.12.2012 antamassaan tuomiossa Alder (C-325/11, EU:C:2012:824) todennut, että sellaista kansallista lainsäädäntöä ei voida soveltaa, jonka mukaan oikeudenkäynnin osapuolen, joka asuu muussa unionin jäsenvaltiossa kuin tuomioistuinvaltiossa, on nimettävä vastaanottaja viimeksi mainitussa valtiossa. Käsiteltävässä asiassa tällaisen säännön soveltamisalaa on laajennettava, koska Bulgarian oikeuden mukaan velallista vastaan annettu maksamismääräys annetaan tiedoksi hänen rekisteröityihin osoitteisiinsa kotimaassa.
- 20 Jotta tuomiossa Alder vahvistetun vaatimuksen, jonka mukaan oikeudenkäyntiasiakirjoja ei ole annettava tiedoksi pelkästään tuomioistuinvaltiossa, tehokas täytäntöönpano voidaan varmistaa, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että asetuksen (EU) N:o 2020/1784 22 artiklassa (mikäli määräys on myös annettava tiedoksi käsiteltävässä asiassa) mahdollisesti edellytetään, että tapauksissa, joissa on aihetta epäillä, että velallisella, joka on Bulgarian kansalainen, on ajantasainen osoite ulkomailla, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin hankkii lisätietoja tämän kansalaisen asuinpaikasta.
- 21 Asetuksen 1215/2012 4 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan velallista vastaan nostetaan kanne periaatteessa hänen kotipaikassaan, tehokas soveltaminen edellyttää siis, että kansallinen tuomioistuin, jonka on lähtökohtaisesti annettava maksamismääräyksiä vain sellaisia henkilöitä vastaan, joiden asuinpaikka on tuomioistuinvaltion alueella, selvittää velallisen kotipaikan. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että koska kansallisessa oikeudessa ei anneta mahdollisuutta selvittää velallisen osoitetta Bulgarian ulkopuolella, sen on turvauduttava asetuksen (EU) 2020/1784 7 artiklassa säädettyyn mahdollisuuteen selvittää ulkomailla oleva osoite.